

การสร้างคำสแลงในหนังสือบันทึกของตุ๊ด

Making slang in Bantuek Khong Toot Book Series

สุพิศตรา อภิชาติ^{1*}, ไพบุลย์ ดวงจันทร์² และสมิทธิ์ชาติ พุมมา³

Supittra Apichato^{1*}, Paiboon Duangchan² and Samitcha Pumma³

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Graduate student, Department of Thai language, Faculty of Education, Thaksin University.

² รองศาสตราจารย์, รองอธิการบดี ฝ่ายบริหารและกิจการนิสิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ

² Associate Professor, Vice-Chancellor Management and Student Affairs, Thaksin University.

³ ดร, สาขาวิชาภาษาไทย, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ Dr, Department of Thai language, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University.

*Corresponding author, E-mail: supittra@hu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างคำสแลงในหนังสือบันทึกของตุ๊ด ตั้งแต่เล่ม 1-3 มีเนื้อเรื่องทั้งหมด 105 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่าสามารถจำแนกลักษณะการสร้างคำสแลงในหนังสือของช่า บันทึกของตุ๊ด ได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ การสร้างคำสแลงเชิงโครงสร้าง และการสร้างคำสแลงในลักษณะอื่น ๆ โดยการสร้างคำสแลงเชิงโครงสร้างจำแนกเป็นการสร้างคำสแลงด้วยวิธีการการซ้ำคำ การซ้อนคำ การประสมคำ การรวมคำ การตัดคำ และการสร้างคำสแลงในลักษณะอื่น ได้แก่ การยืมคำ การใช้คำภาษาถิ่น การสร้างคำขึ้นใหม่ การใช้คำเดิมซึ่งเปลี่ยนความหมาย การสร้างคำสแลงจากเหตุการณ์ สถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคม การสร้างคำสแลงจากการเปลี่ยนแปลงการสะกดคำ และการสร้างคำจากการถอดอักษรภาษาอังกฤษแทนการใช้คำในภาษาไทย ผลการศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการทางภาษาของคนในยุคปัจจุบัน เปรียบเสมือนเป็นภาพสะท้อนสังคม และวัฒนธรรมในการใช้ภาษาของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: การสร้างคำ, คำสแลง, บันทึกของตุ๊ด

Abstract

The purpose of research article to study the making slang in Bantuek Khong Toot Book Series volumes 1-3, all 105 stories. The result of the study indicates that can be classified into 2 types: Slang was coined by morphology that there are 6 types of making slang: reduplication doublet, compounding, word separation, cooptation and word separation. The specific word formation: loan words, dialect, derivation, words with meaning change, creating slang by different events, changing spelling and transcribing English consonant instead of using Thai words. The result of this study indicates that the linguistic evolution of today's people as a reflection on society and culture of language usage of sexual diversity be successful.

Keywords: Onomatopoeia, slang, Bantuek Khong Toot Book Series

บทนำ

ปัจจุบันนับเป็นยุคแห่งการสื่อสารอย่างแท้จริง ภาษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการใช้ติดต่อระหว่างกัน โดยเฉพาะการสื่อสารทางช่องทางต่าง ๆ ที่ทันสมัย เช่น ทางสื่อสังคมต่าง ๆ ทำให้เกิดวิวัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาอย่างรวดเร็ว และบุคคลแต่ละกลุ่มอาชีพหรือแต่ละวัยจะใช้ภาษาแตกต่างกันทำให้เกิดศัพท์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ ราชบัณฑิตยสถาน (2557 : 1) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาเป็นสิ่งที่เราใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน โดยปรกติภาษาย่อมมีการผันแปรและเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับสังคมของคนในชาติ ภาษาไทยก็ผันแปรไปตามความเป็นไปของสังคมไทยด้วย ภาษาไทยมีคำใหม่ สำนวนใหม่ วลีใหม่ เกิดขึ้นทุกวัน คำที่ใช้อยู่ปรกติก็อาจเปลี่ยนแปลงวิธีการใช้ขยายความหมาย หรือเปลี่ยนความหมายผิดแผกแตกต่างไปจากเดิม

จากคำกล่าวข้างต้น ที่ได้อธิบายถึง ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอคือ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และเสื่อมสลายไปเช่นเดียวกับวัฒนธรรมอื่น ๆ ปัจจุบันมีภาษาเกิดขึ้นใหม่ไม่ขาดสาย ตามวิวัฒนาการของสังคมและวัฒนธรรม ที่มีผลทำให้เกิดคำสแลงขึ้นมา และปรากฏคำสแลงใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลาไปตามยุคสมัย ปัจจุบันโดยวิวัฒนาการของการสื่อสารแบบไร้พรมแดน ทำให้การติดต่อสื่อสาร หรือการมีปฏิสัมพันธ์กันของกลุ่มคนในสังคมกันง่ายขึ้นมีความกว้างขวางขึ้นอย่างไม่รู้จบ เห็นได้จากการที่สื่อในปัจจุบันมีความเจริญอย่างรวดเร็วเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในยุคแห่งการสื่อสารไร้พรมแดนนี้ การบริโภคข้อมูลข่าวสารของมหาชนจึงสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารผ่านสื่อสังคม การรับข่าวสารผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ เป็นสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่สอดแทรกวิธีการใช้ภาษาที่สะท้อน หรือบ่งบอกถึงวัฒนธรรมในการเลือกใช้คำในปัจจุบันที่เป็นอยู่รวมไปถึงคำสแลงที่ปรากฏให้เห็นอยู่อย่างแพร่หลายทุกช่องทางของการสื่อสารในปัจจุบันนี้

หากพูดถึงการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและเป็นที่ยอมรับใช้กันมากในปัจจุบัน คงหนีไม่พ้นระบบการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมที่มีผู้ใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วโลกและทุกคนรู้จักกันดีคือสื่อเฟซบุ๊ก ที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันได้อย่างง่ายสะดวกและรวดเร็วที่สุด เราสามารถเรียนรู้วิวัฒนาการของการใช้ภาษาผ่านสื่อเฟซบุ๊ก ได้เป็นอย่างดี เพราะเฟซบุ๊กมีเครือข่าย ให้ทั่วโลกได้ปรับให้เข้ากันกับความสนใจของตนเอง ดังนั้นสื่อแขนงอื่น ๆ ก็ใช้ช่องทางนี้ในการเผยแพร่ข่าวสารให้ผู้คนได้รับหรือแม้แต่บุคคลทั่วไปที่ใช้เฟซบุ๊กในการบันทึกเรื่องราวที่ตนเองพบเจอในแต่ละวัน ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ชีวิต ทั้งทุกข์ สุข สนุก เศร้า ผ่านตัวอักษรลงสื่อสังคม จนบางครั้งมีผู้คนที่ให้ความสนใจแก่บุคคลที่ถ่ายทอดเรื่องราวที่ตนเองได้พบเจอมา ด้วยเพราะมีวิธีการเล่าเรื่อง หรือการเลือกใช้ภาษาที่น่าสนใจ ดังเช่นเพจเฟซบุ๊กที่ชื่อว่า บันทึกของตุ๊ด ที่ได้รับความนิยมจากผู้คนจำนวนมาก และหลากหลายเพศ เพราะเป็นเพจที่ใช้เฟซบุ๊กหรือที่เรียกว่าแอดมินเพจ สามารถถ่ายทอดเรื่องราวของตนเองได้อย่างมีรรถรส ด้วยวิธีการเลือกใช้ภาษาที่น่าสนใจ และหนึ่งในนั้นคือ การเลือกใช้คำสแลงที่ช่วยสื่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เล่าได้อย่างเห็นภาพพจน์ และมีความหลากหลาย เป็นคำสแลงใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่มากมายในยุคปัจจุบัน ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ติดตามเพจเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งได้มีการรวบรวมเรื่องเล่าตีพิมพ์ออกเป็นหนังสือที่ชื่อว่า บันทึกของตุ๊ด

หนังสือเรื่อง “บันทึกของตุ๊ด” ผู้แต่งใช้นามปากกาว่า ซ่า บันทึกของตุ๊ด หรือมีชื่อจริงว่า ธีร์ธวิต เศรษฐไชย กล่าวได้ว่าเป็นหนังสือที่จัดอยู่ในประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์ ที่รวบรวมเรื่องราวจากประสบการณ์จริงของผู้แต่งที่ได้พบในชีวิตประจำวัน แล้วได้นำเรื่องราวเหล่านั้นบันทึกลงในเพจเฟซบุ๊กที่ชื่อว่า “บันทึกของตุ๊ด” <https://www.facebook.com/Toodsdiary/> ซึ่งมีผู้ติดตามจำนวนมากกว่า 1,600,000 คน จนได้รวบรวมเรื่องเล่าที่สื่อสารผ่านสื่อสังคมมาตีพิมพ์เป็นหนังสือชื่อ “บันทึกของตุ๊ด” โดยสำนักพิมพ์อิงค์ บีคอนด์ (Think Beyond) ที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงในขณะนี้ นอกจาก “บันทึกของตุ๊ด” จะได้รับการตีพิมพ์รวมเล่มเป็นหนังสือแล้ว ยังได้รับความนิยมจนกระทั่งได้พัฒนาเป็นละครโทรทัศน์ออกอากาศทางช่อง GMM25 และช่อง GTH on air ในเวลาต่อมา

ความน่าสนใจในการเล่าเรื่องผ่านการใช้ภาษาที่มีความหลากหลายในหนังสือบันทึกของตุ๊ด มีผู้ที่ได้ศึกษาไว้พอสมควรอย่างเช่น มยุรา ปุลมาวะระ (2561 : 5) กล่าวถึงการใช้ภาษาในหนังสือบันทึกของตุ๊ด ว่าภาษาที่ใช้เล่าเรื่องมีความน่าสนใจเพราะแสดงให้เห็นการใช้งานเขียนเป็นเครื่องมือในการสร้างความหมายของคำว่า ตุ๊ด ด้วยการนิยามหรือการสร้างความหมาย ซึ่งจะเห็นว่าที่ผ่านมามีคำว่า ตุ๊ด ในสังคมไทยมีความหมายไปในทางที่ไม่ดีและแสดงถึงการเหยียดหยาม ยกตัวอย่างเช่น

“ซ่าพยายามควบคุมสติ เสียงตุ๊ดโลกสวยในใจตะโกนว่า โกรธคือโง่โหมคือบ้า”

(บันทึกของตุ๊ด 1 หน้า 40)

จากตัวอย่างข้างต้น ปรากฏกลุ่มคำ “ตุ๊ดโลกสวย” แสดงให้เห็นการนำเสนอตัวตนของตุ๊ด ว่าเป็นคนมองโลกในแง่ดี เห็นได้จากคำขยาย “โลกสวย” ถึงแม้จะอยู่ในอารมณ์โกรธ กลุ่มคำดังกล่าวทำให้เห็นถึงลักษณะภาษาที่ใช้ในการเล่าเรื่องบันทึกของตุ๊ดที่มีความแปลกใหม่และน่าสนใจเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้ จอมขวัญ สุทธินนท์ และคณะ (2561 : 169-170) กล่าวถึงงานเขียนหนังสือเรื่อง “บันทึกของตุ๊ด” ไว้ว่า ในปัจจุบันงานเขียนที่อยู่ในรูปแบบของบันทึกคือบอกเล่าเรื่องราวประสบการณ์ เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่สะท้อนตัวตนในการดำเนินชีวิตของเพศที่สามได้เป็นอย่างดีโดยเฉพาะงานเขียนในหนังสือ “บันทึกของตุ๊ด ของ ชีร์ธวิต เศรษฐไชย” ปี พ.ศ. 2557-2558 แนะนำจากเพจที่ได้รับความนิยมในเฟซบุ๊ก มีจำนวนผู้ติดตามกว่าสามแสนคนในระยะเวลาเพียง 3 เดือน มีการนำเสนอแง่มุมแปลกใหม่พร้อมด้วยภาษาที่ตรงและแฝงความรุนแรง จึงทำให้เกิดความน่าสนใจสำหรับคนอ่านรุ่นใหม่ในสังคมไทยเป็นอย่างมาก เห็นได้จากความคิดเห็นของผู้อ่านจาก Fan Page บันทึกของตุ๊ด @Toodsdiary บนเว็บไซต์ที่ให้บริการซื้อขายสังคมออนไลน์ Facebook ดังนี้ว่า

ข้อความที่ 1: “เนื้อเรื่องสนุกมากค่ะ ขนาดเคยอ่านทางเพจมาแล้ว มาอ่านในหนังสืออีกที ก็ยังสนุกและหัวเราะได้เหมือนเดิม”

ข้อความที่ 2: “โดยรวม ดี เราชอบ มีความสุขที่ได้อ่านเครียดเมื่อไหร่ก็หยิบมาอ่าน เหมือนที่เจ๊ยมันบอก เธอเหมือนเพื่อนที่เล่าเรื่องให้เพื่อนฟังรักเธอ...” เป็นต้น

เหตุผลดังกล่าวรวมถึงตัวอย่างข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาคำสแลงที่ปรากฏอยู่ในหนังสือบันทึกของตุ๊ด เพื่อศึกษาการสร้างคำสแลง ที่ปรากฏในตัวบทของหนังสือตามกรอบแนวคิดการวิเคราะห์คำสแลง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์วิธีการสร้างคำสแลงในหนังสือ บันทึกของตุ๊ด เล่ม 1-3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยจะสำรวจและค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสำรวจความเข้าใจและเพื่อศึกษาแนวทางการวิจัย

2. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

2.1 รวบรวมข้อมูลคำสแลงจากหนังสือบันทึกของตุ๊ด จำนวน 3 เล่ม คือ หนังสือบันทึกของตุ๊ดเล่มที่ 1 – 3

2.2 เรียบเรียงและจัดระบบข้อมูล ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล

3. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์วิธีการสร้างคำสแลงออกเป็น 2 ลักษณะ

3.1 การสร้างคำสแลงเชิงโครงสร้าง

3.1.1 การซ้ำคำ

3.1.2 การซ้อนคำ

3.1.3 การประสมคำ

- 3.1.4 การรวมคำ
- 3.1.5 การตัดคำ
- 3.2 การสร้างคำสแลงในลักษณะอื่น ๆ
 - 3.2.1 การยืมคำภาษาต่างประเทศ
 - 3.2.2 การใช้คำภาษาถิ่น
 - 3.2.3 การสร้างคำขึ้นใหม่
 - 3.2.4 การใช้คำเดิมซึ่งเปลี่ยนความหมาย
 - 3.2.5 การนำคำหรือข้อความมาจากวงการบันเทิงและโฆษณา
 - 3.2.6 การสร้างคำสแลงจากการเปลี่ยนแปลงการสะกดคำ
 - 3.2.7 การสร้างคำจากการถอดอักษรภาษาอังกฤษแทนการใช้คำ

4. วิธีเสนอผลการวิจัย

เสนอผลการวิจัยในรูปแบบการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

จากการศึกษาประเด็นการสร้างคำสแลงในหนังสือบันทึกของตุ๊ด สามารถจำแนกประเภทการสร้างคำสแลงออกได้ 2 ลักษณะ ได้แก่ การสร้างคำสแลงเชิงโครงสร้างกับการสร้างคำสแลงในลักษณะอื่นดังต่อไปนี้

1. การสร้างคำสแลงเชิงโครงสร้าง

การสร้างคำสแลงเชิงโครงสร้าง หมายถึง กระบวนการสร้างที่พิจารณาจากหน่วยคำในภาษาซึ่งรวมทั้งระบบคำและประโยค ที่นำมาประกอบกันเป็นคำใหม่ กัญญ์นัช ชะนะจิตร (2560 : 49) ซึ่งจากการศึกษาการสร้างคำสแลงเชิงโครงสร้างในหนังสือบันทึกของตุ๊ด พบจำนวนทั้งสิ้น 580 คำ ซึ่งการสร้างคำสแลงเชิงโครงสร้างจำแนกได้ 5 วิธี ได้แก่ การซ้ำคำ การซ้อนคำ การประสมคำ การรวมคำ และการตัดคำดังต่อไปนี้

1.1 การซ้ำคำ เป็นการสร้างคำโดยวิธีการซ้ำทุกส่วนของคำเดิมหรือมารซ้ำแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเสียง รวมถึงการซ้ำด้วยวิธีการใช้ไม่ยืมก โดยความหมายของคำที่ซ้ำนั้นจะต้องไม่เปลี่ยนแปลง จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 42 คำ ยกตัวอย่างเช่น คริคริ, จริงจริง, เฟร่อ เฟร่ออออ, จุฟ ๆ, เฉยเฉียยย เป็นต้น

1.2 การซ้อนคำ คือ การสร้างคำโดยการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป ที่มีเสียงคล้ายกันมาซ้อนกัน รวมถึงคำที่มีความหมายเหมือนกัน คล้ายกัน ประเภทเดียวกัน ตรงข้ามกัน หรือมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางใดทางหนึ่งมาเขียนซ้อนกัน โดยเมื่อนำมาซ้อนกันทำให้เกิดความหมายใหม่ ความหมายเฉพาะ หรือยังคงเค้าความหมายเดิมก็ได้ จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 28 คำ ยกตัวอย่างเช่น เต้าเต้ง, กังก้อน, ของเชิง, ซ้อนเพชรซ้อนพลอย, ชิงซ่า เป็นต้น

1.3 การประสมคำ คือ การนำคำตั้งแต่ 2 คำ หรือหน่วยคำอิสระ 2 หน่วยความหมาย ขึ้นไปมาประสมกัน แล้วกลายเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ คำประสมใช้ก็คำก็ได้ คำเดี่ยวจะมีความหมายต่างกันหรือไม่เกี่ยวข้องกันเลยก็ได้ โดยจะให้คำที่มีลักษณะเด่นเป็นคำหลัก และให้คำที่มีความหมายรองลงไปขยายไว้ข้างหลัง จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 380 คำ ยกตัวอย่างเช่น เหง้าหน้า, กะโหลกกะลา, แย่งซีน, เชื้อนแตก, ไม่แคร์สื่อ เป็นต้น

1.4 การรวมคำ คือ การสร้างคำโดยการนำบางส่วนของคำแรกมารวมกับบางส่วนของคำหรือพยางค์ที่ตามหลัง อาจเป็นการรวมเสียงพยัญชนะ สระ หรือวรรณยุกต์ก็ได้ จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 11 คำ ยกตัวอย่างเช่น เเตง, แม้ง, แมม, ฟ่อง, อัลโล เป็นต้น

1.5 การตัดคำ คือ การสร้างคำโดยการตัดบางส่วนของคำให้สั้นลง โดยตัดส่วนหน้า ส่วนกลาง ส่วนหลังของคำก็ได้ หรืออีกนัยหนึ่งเรียกว่าเป็นการตัดพยางค์ในคำให้สั้น จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 119 คำ ยกตัวอย่างเช่น เทย, โปร, ร้า, ไม, เค้ เป็นต้น

2. การสร้างคำสแลงในลักษณะอื่น

การสร้างคำสแลงในลักษณะอื่น หมายถึง การสร้างคำสแลงที่นอกเหนือจากการสร้างคำสแลงเชิงโครงสร้าง เพื่อให้ได้คำใช้สื่อความรู้สึก อารมณ์ กิริยาอาการ รวมถึงน้ำเสียงของผู้ใช้ภาษาสแลงในการสื่อสาร โดยอาศัยความหมายของคำที่สื่อสารผ่านประโยคเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำได้มากที่สุด ผลจากการศึกษาการสร้างคำสแลงในลักษณะอื่น พบจำนวนทั้งสิ้น 1,071 คำ ซึ่งจำแนกได้ 7 วิธี ได้แก่ การยืมคำภาษาต่างประเทศ การใช้คำภาษาถิ่น การสร้างคำขึ้นใหม่ การใช้คำเดิมซึ่งเปลี่ยนความหมาย การนำคำหรือข้อความมาจากวงการบินและโฆษณา การสร้างคำสแลงจากการเปลี่ยนแปลงการสะกดคำ และการสร้างคำจากการถอดอักษรภาษาอังกฤษแทนการใช้คำในภาษาไทย

2.1 การยืมคำภาษาต่างประเทศ เป็นการสร้างคำด้วยการยืมคำภาษาต่างประเทศมาใช้แทนคำที่มีอยู่แล้ว หรือนำมาใช้กับคน สัตว์ สิ่งของ ในความหมายพิเศษเฉพาะ หรือความหมายเดิม เพื่อความแปลกตา ไม่เป็นที่ยอมรับในภาษามาตรฐาน หรือภาษาราชการ จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 368 คำ ยกตัวอย่างเช่น เน็ตไอเด้า, สก๊อย, กิมจิ, ไบ, เตี้ยม เป็นต้น

2.2 การใช้คำภาษาถิ่น เป็นการสร้างคำด้วยวิธีการยืมคำภาษาถิ่นในประเทศไทยมาใช้ในความหมายพิเศษเฉพาะ หรือความหมายเดิม แปลกตา และไม่เป็นที่ยอมรับในภาษามาตรฐาน หรือภาษาราชการ จากการศึกษาคำสแลงในหนังสือบันทึกของตุ๊ด ผู้วิจัยพบการยืมคำภาษาถิ่น 2 ถิ่น ได้แก่ ภาษาถิ่นอีสาน และภาษาถิ่นเหนือ จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 7 คำ ยกตัวอย่างเช่น แซบ, แซบนัว, ง่าววาว, แซบ ๆ, พ้อคำแซบ เป็นต้น

2.3 การสร้างคำขึ้นใหม่ เป็นการสร้างคำเพื่อใช้ในการสื่อความหมายตามที่ผู้ใช้ต้องการสร้างคำขึ้นมาจากการประสมเสียง อาศัยเสียงของคำในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก กิริยาอาการ รวมถึงทัศนคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อต้องการให้ผู้รับสาร เกิดจินตนาการเห็นภาพและเข้าใจความหมายของคำนั้นได้ด้วยเสียง จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 47 คำ ยกตัวอย่างเช่น จีมิ, แต้บ, กิวกิว, โปะะ, งุจิ เป็นต้น

2.4 การใช้คำเดิมซึ่งเปลี่ยนความหมาย หมายถึง การนำคำเดิมที่ปรากฏอยู่ในพจนานุกรมมาใช้ โดยการเปลี่ยนความหมายของคำเดิมให้มีความหมายพิเศษเฉพาะ จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 141 คำ ยกตัวอย่างเช่น เท, ชะนี, เก้ง, ฟัน, ล้าโย เป็นต้น

2.5 การนำคำหรือข้อความมาจากวงการบินและโฆษณา เป็นการสร้างคำด้วยวิธีการนำคำหรือข้อความที่เป็นที่นิยมกันในวงการบันเทิง ประเภทต่าง ๆ รวมถึงที่ปรากฏอยู่ในสื่อโฆษณา และคำที่เป็นที่นิยมหรืออาจเป็นวลีติดปากในปัจจุบัน มาใช้โดยใช้ความหมายเชิงสแลง เพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกของผู้ใช้ภาษาได้ดีขึ้น จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 17 คำ ยกตัวอย่างเช่น เบบ้มายด์, คุณหลอกดาว, อะไรดีบุมก็บอกว่าดี, โฟร์-มด, ไม่มีลิมิต เป็นต้น

2.6 การสร้างคำสแลงจากการเปลี่ยนแปลงการสะกดคำ

การสร้างคำสแลงจากการเปลี่ยนแปลงการสะกดคำ หมายถึง การสร้างคำด้วยวิธีการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบต่าง ๆ ของรูปคำเดิมให้มีความแตกต่างในรูปคำใหม่ จากการศึกษาผู้วิจัยพบลักษณะการสร้างคำสแลงจากการเปลี่ยนแปลงการสะกดคำจำนวนทั้งสิ้น 491 คำ ซึ่งจำแนกได้ 9 วิธี ได้แก่ การเปลี่ยนพยัญชนะต้น การเปลี่ยนพยัญชนะท้าย การเปลี่ยนสระ การเปลี่ยนวรรณยุกต์ การเปลี่ยนพยัญชนะการันต์ การซ้ำพยัญชนะต้น การซ้ำพยัญชนะท้าย การเพิ่มรูปสระซ้ำในคำ และการสร้างคำเลียนแบบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2.6.1 การเปลี่ยนพยัญชนะต้น เป็นการเปลี่ยนจากรูปพยัญชนะต้นตัวหนึ่งไปเป็นรูปพยัญชนะต้นอีกตัวหนึ่ง อาจเปลี่ยนเป็นรูปพยัญชนะต้นควบเป็นรูปพยัญชนะต้นเดี่ยว หรือเปลี่ยนรูปพยัญชนะต้นเดี่ยวเป็นรูปพยัญชนะต้นควบก็ได้ ซึ่งการเปลี่ยนการสะกดพยัญชนะต้นในลักษณะนี้จะส่งผลให้เกิดการออกเสียงของคำเปลี่ยนไปด้วย จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 77 คำ ยกตัวอย่างเช่น เผือก, คระ, คับ, เร็ด, ฟาย เป็นต้น

2.6.2 การเปลี่ยนพยัญชนะท้าย เป็นการสร้างคำสแลงด้วยวิธีการเปลี่ยนจากพยัญชนะท้ายตัวหนึ่งไปเป็นพยัญชนะท้ายอีกตัวหนึ่ง ซึ่งการเปลี่ยนการสะกดพยัญชนะท้ายในลักษณะนี้จะส่งผลให้เกิดการออกเสียงของคำเปลี่ยนไปด้วย จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 52 คำ ยกตัวอย่างเช่น ครัฟ, ครัช, ชุ่น, จุฟ ๆ, แพบ ๆ เป็นต้น

2.6.3 การเปลี่ยนสระ เป็นการสร้างคำสแลงด้วยวิธีการเปลี่ยนจากรูปสระหนึ่งไปอีกรูปสระหนึ่ง การสร้างคำสแลงด้วยวิธีนี้จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการออกเสียงของคำที่เปลี่ยนไปด้วย จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 70 คำ ยกตัวอย่างเช่น รู้, มาน, สันแดน, จุงเบย, คำ เป็นต้น

2.6.4 การเปลี่ยนวรรณยุกต์ เป็นการสร้างคำสแลงด้วยวิธีการเปลี่ยนจากรวรรณยุกต์หนึ่งไปเป็นอีกรวรรณยุกต์หนึ่ง จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 94 คำ ยกตัวอย่างเช่น ไม่ต้องงง, ไร้, จริง, ชุ่น, มั้ง เป็นต้น

2.6.5 การเปลี่ยนพยัญชนะก้ำารันต์ จากการศึกษาวิจัยพบคำที่เปลี่ยนการสะกดก้ำารันต์เพียง 12 คำ ได้แก่ ไทนนย์, แกย้ ยูว์ เป็นต้น

2.6.6 การซ้ำพยัญชนะต้น เป็นการสร้างคำด้วยวิธีการซ้ำจำนวนตัวพยัญชนะต้นของคำนั้น จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 9 คำ ยกตัวอย่างเช่น เสียใจจจ, ห่วงใยยย, อะไรรรร, แกกก, ไทนนนนน เป็นต้น

2.6.7 การซ้ำพยัญชนะท้าย เป็นการสร้างคำด้วยวิธีการซ้ำจำนวนตัวสะกดพยัญชนะท้ายของคำคำนั้น จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 122 คำ ยกตัวอย่างเช่น แห้ง, คุยยย, , ข้าวววว, ยี้มมมมมม, พุดดดด เป็นต้น

2.6.8 การเพิ่มรูปสระซ้ำในคำ เป็นการสร้างคำสแลงด้วยวิธีการซ้ำรูปสระตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 48 คำ ยกตัวอย่างเช่น แหยะะะะ, เนี่ยยยย, เจอออ, ฟ้าาาา, สดลลลล เป็นต้น

2.6.9 การสร้างคำเลียนแบบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เป็นการสร้างคำเลียนวิธีเปลี่ยนคำตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยการใช้ ส์ เต็มท้ายคำ เพื่อเปลี่ยนคำที่เป็นเอกพจน์ให้กลายเป็นพหูพจน์ เหมือนวิธีการเปลี่ยนคำนามเอกพจน์เป็นพหูพจน์ในภาษาอังกฤษที่ใช้การเติม “S” ท้ายคำ เพื่อให้คำคำนั้นมีความหมายที่สื่ออารมณ์ความรู้สึกเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม จากการศึกษาพบคำที่สร้างด้วยวิธีนี้จำนวนทั้งสิ้น 7 คำ ยกตัวอย่างเช่น ชู้วส์, เหนนนนนนนนโหลวววววส์, อ้าาาาาาาส์ อ้าาาาาาส์, อู้วส์ เป็นต้น

2.7 การสร้างคำจากการถอดอักษรภาษาอังกฤษแทนการใช้คำในภาษาไทย เป็นการสร้างคำสแลงด้วยวิธีการถอดตัวอักษรภาษาอังกฤษแทนการใช้คำในภาษาไทยเพื่อเป็นการเลี่ยงใช้คำภาษาไทย ซึ่งเป็นคำหยาบ จากการศึกษาผู้วิจัยพบคำสแลงลักษณะนี้เพียง 5 คำ ได้แก่ Die, Hee, Hee แหก, อี Weaan และหลี Hee สนาม

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์การสร้างคำสแลงที่ปรากฏในหนังสือ บันทึกของตุ๊ด ผลการศึกษาพบคำสแลงจำนวนทั้งสิ้น 1,651 คำ เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามแนวคิดการสร้างคำสแลง สามารถจำแนกการสร้างคำสแลงได้ 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การสร้างคำสแลงเชิงโครงสร้าง พบจำนวน 580 คำ โดยสามารถจำแนกออกเป็นประเภทย่อยได้อีก 5 ลักษณะ คือ การประสมคำพบจำนวนมากที่สุด จำนวน 380 คำ รองลงมาคือการตัดคำ พบจำนวน 119 คำ การซ้ำคำ พบจำนวน 42 คำ การซ้อนคำ พบจำนวน 28 คำ และพบการรวมคำมีจำนวนน้อยที่สุด พบจำนวน 11 คำ และ 2) การสร้างคำสแลงในลักษณะอื่น ๆ พบจำนวน 1,071 คำ โดยสามารถแยกย่อยออกเป็นลักษณะย่อยได้อีก 7 ลักษณะ คือ การสร้างคำสแลงจากการเปลี่ยนแปลงการสะกดคำพบจำนวนมากที่สุด จำนวน 491 คำ รองลงมาคือการยืมคำภาษาต่างประเทศ พบจำนวน 368 คำ การใช้คำเดิมซึ่งเปลี่ยนความหมาย พบจำนวน 136 คำ การสร้างคำขึ้นใหม่ พบจำนวน 47 คำ การนำคำหรือข้อความมาจากวงการบันเทิงและโฆษณา พบจำนวน 17 คำ การใช้คำภาษาถิ่นพบจำนวน 7 คำ การสร้างคำเลียนแบบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ พบจำนวน 7 คำ และการสร้างคำจากการถอดอักษรภาษาอังกฤษแทนการใช้คำในภาษาไทยพบจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 5 คำ

จากการศึกษาการสร้างคำสแลง ผู้วิจัยพบว่า การสร้างคำสแลงที่ปรากฏในหนังสือ บันทึกของตุ๊ด มีความน่าสนใจตรงที่คำสแลงแต่ละคำมีวิธีการสร้างคำมากกว่าหนึ่งรูปแบบ เช่น คำว่า คร้าบบบ เป็นคำสแลงที่ปรากฏได้ทั้ง การเปลี่ยนสระ การเปลี่ยนวรรณยุกต์ และการซ้ำพยัญชนะท้าย เห็นได้ว่าคำสแลงเพียงหนึ่งคำ สามารถแยกออกให้เป็นวิธีการสร้างได้มากกว่าหนึ่งรูปแบบ ดังนั้นเมื่อพิจารณาวิธีการสร้างคำสแลงที่พบที่หลากหลาย การสร้างคำสแลงที่พบมากที่สุดในการศึกษาคือ เช่น การยืมคำ การประสมคำ การซ้ำคำ การตัดคำ การเปลี่ยนแปลงการสะกดคำ การสร้างคำขึ้นใหม่ การใช้คำเดิมซึ่งเปลี่ยนความหมาย ซึ่งการสร้างคำสแลงดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่องที่มีการศึกษาในเวลาที่ผ่านมา เช่น งานวิจัยของกัญญนัช ชะนะจิต (2560 : 157) ที่ศึกษาการสร้างคำและความหมายของสแลงในเฟซบุ๊ก พบการสร้างคำสแลงด้วยวิธีการเปลี่ยนแปลงการสะกดคำมากที่สุดเช่นเดียวกับที่ผู้วิจัยได้ศึกษา

จากการศึกษาการสร้างคำสแลงในงานวิจัยนี้พบ การสร้างคำสแลงจากการเปลี่ยนแปลงการสะกดคำมากที่สุด รองลงมาคือ การประสมคำ และการสร้างคำสแลงที่พบน้อยที่สุดคือ การสร้างคำจากการถอดอักษรภาษาอังกฤษแทนการใช้คำในภาษาไทย นอกจากนี้ยังพบลักษณะการสร้างคำสแลงบางประการที่เหมือนกับงานวิจัยของ ธนิสร บัณฑิตภักดิ์ (2548 : 187) ซึ่งศึกษาคำสแลงในภาษาไทยของวัยรุ่นในนิตยสารบันเทิง เช่นคำสแลงที่สร้างจากการประสมคำ คำซ้อน คำซ้ำ และคำเดิมเปลี่ยนความหมาย เป็นต้น เพียงแต่ใช้ชื่อต่างกันเท่านั้น

การสร้างคำสแลงที่พบในงานวิจัยของผู้วิจัย มีลักษณะที่แตกต่างจากงานทั้งสองซึ่งมีเพิ่มเติมขึ้นมาคือ การซ้ำพยัญชนะต้น และการนำคำหรือข้อความมาจากวงการบันเทิงและโฆษณา

นอกจากนี้การได้ศึกษาคำสแลงในงานวิจัยนี้ ยังทำให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของภาษาในสังคมปัจจุบันที่มีการปรับเปลี่ยนลักษณะการสร้างคำ ชนิดของคำ และความหมายของคำให้กลายเป็นภาษาในการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งในสังคม รวมถึงนำไปใช้เป็นภาษาในการสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกันเฉพาะกลุ่ม ที่มีความคิด ทักษะคติ ประสบการณ์ หรือวัฒนธรรมย่อยร่วมกัน จึงทำให้สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ภายในกลุ่มแม้จะเป็นภาษาที่ไม่ใช่ภาษามาตรฐานก็ตาม

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาคำสแลงที่ปรากฏในหนังสือบันทึกของตุ๊ด ผู้วิจัยเห็นว่า คำสแลงในหนังสือบันทึกคืออย่างบันทึกของตุ๊ดที่ได้จากการรวบรวมบทสนทนาของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศจากเพจดังในเฟซบุ๊กนั้น มีปัจจัยสำคัญที่สามารถสร้างความสนใจและดึงดูดให้ผู้อ่านเข้ามาติดตามซึ่งได้รับการยอมรับมากมาย จนสามารถตีพิมพ์ออกมาเป็นหนังสือประเภทบันทึกขี้ตูดได้ นั่น เป็นเพราะการใช้ภาษาสแลงในหนังสือบันทึกของตุ๊ดดังกล่าว เป็นภาษาที่สามารถกระตุ้นความสนใจ เร้าอารมณ์ความรู้สึกของผู้อ่านได้ดี อันเป็นผลมาจากการใช้ภาษาของกลุ่มคนซึ่งเป็นเพศทางเลือกอย่างตัวนักเขียนเอง โดยกลุ่มคนเหล่านี้มักมีลักษณะพิเศษในการเลือกใช้ภาษาเช่น ตัวผู้เขียนและกลุ่มเพื่อนหรือตัวละครที่น่าเสนอให้เห็นอยู่ในบทสนทนาของเรื่อง จะเป็นกลุ่มเพศทางเลือกที่เรียกอีกชื่อว่า กะเทย หรือตุ๊ด โดยกลุ่มคนในลักษณะนี้จะมีความเป็นผู้หญิงในตัว ดังนั้น กริยาท่าทาง การแสดงออก รวมไปถึงการใช้น้ำเสียงในระดับต่าง ๆ มีวิธีการดัดแปลงเสียงหรือออกเสียงให้เหมือนผู้หญิง เช่น อาจมีการลากเสียงท้ายพยางค์ในบางคำ การใช้โทนเสียงสูง-ต่ำ เพื่อเพิ่มอารมณ์ในการแสดงออก หรือการเลือกใช้น้ำเสียงให้ดูนุ่มนวล อ่อนหวาน ทำให้การใช้น้ำเสียงและภาษาของกลุ่มนี้มีเอกลักษณ์เพิ่มขึ้นมา อีกทั้งเนื้อหายังสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นไปในสังคม รวมถึงแง่มุมความคิดของคนในสังคมด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านทัศนคติที่ดีและไม่ดี เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นถึงมุมมองความคิดของคนในสังคมได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ทำให้หนังสือบันทึกของตุ๊ดรวมถึงเพจเฟซบุ๊กที่มีชื่อว่าบันทึกของตุ๊ด ได้รับความนิยมจากผู้ติดตามมากกว่า 1,700,000 คน ในปัจจุบัน ผลการศึกษาข้างต้นทั้งหมดได้แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของภาษาที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน อันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของตัวผู้ใช้ภาษาเอง ทำให้ภาษาเกิดการสร้างสรรค์ขึ้นในการสื่อสารระหว่างคู่สนทนา และมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นกับการสื่อสารของคนในยุคปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

กัญญนัช ชะนะจิตร. (2560). *การสร้างคำและความหมายของสแลงในเฟซบุ๊ก*.

วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จอมขวัญ สุทธิพันธ์ และคณะ. (2561). *มุมมองที่สะท้อนผ่านการใช้ภาษาของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศในหนังสือ “บันทึกของตุ๊ด” ของ คีร์ธวิต เศรษฐไชย*. ใน รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ สังคมศาสตร์วิชาการครั้งที่ 14 เรื่อง “สังคมพหุวัฒนธรรมภายใต้กระแสการเปลี่ยนผ่านสู่ยุค Thailand 4.0” (169-170). วันที่ 18 มกราคม 2561 ณ โรงแรมโพธิ์หวดรีสอร์ท แอนด์ สปาเชียงราย. เชียงราย :

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

ธนีสร บัณฑิตภักดี. (2548). การศึกษาคำสแลงในภาษาไทยของวัยรุ่นที่พบในนิตยสารบันเทิง.

วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มยุรา ปุลวามะระ. (2561) อรรถลักษณะของ “ตุ๊ด” จากหนังสือชุดบันทึกของตุ๊ดและกว่าเจ้าจะเป็นหมอ.

สารนิพนธ์ อักษรศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554. กรุงเทพฯ :

ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.